

શ્રી ગુરુતેવ જન્મોત્સવ ગ્રન્થમાલા, અધિ ૩ ભે.

। શ્રીકૃષ્ણ: ।

“ પંચગીતાનિ ”

મહિષીગીત, વેણુગીત, ગોપીગીત, યુગલગીત
અને

ભ્રમરગીત. R.V. 20. T.

9 JUL 1928

111
1928

Am
Y10

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,
શા. વિકૃતદાસ માલીચંદ
શા. માંગેલ અન્દર (કાઠિયાવાડ)

અમૃત્ય

12230

૧૬
ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૯૪૨૩૦ યર્ગાંક

પુસ્તકનું નામ પંચગીતાનકી

વિષય ૬૩૪:૬૨

૧૪૨૩૦

શ્રીવલ્લભાબ્દ ૪૪૯.

પ્રતિ ૧૦૦૦

સં. ૧૯૮૪.

ધી ગુજરાત પ્રિ. પ્રેસમાં શાહ સોમાલાલ મંગળદાસે છાપ્યું,
ડે. પાંચકુવા ચાર રસ્તા—અમદાવાદ.

ગ્રંથોત વિધાપીઠ સમર્પણ.
અમદાવાદ તંત્રીશ્રી મદર્પણમ્
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ

ગીતા—

શ્રી મદનમોહનસેવૈકપરાયણ શ્રીવાગધીશ-
પ્રકટિતભક્તિમાર્ગરક્ષણપરાયણ, અશરણશરણ, નિજ
નિઃસાધન દાસજનને અભયદાન કરનાર જીર્ણ-
દુર્ગનિવાસી ગુરુદેવ શ્રીગોકુલેશજી મહારાજના
જન્મોત્સવ પ્રસંગે આ લઘુ ત્રીજી પુસ્તક પુનઃ
સવિનય તેઓના કરકંજમાં સાદર અર્પણ કરું છું.
સંવત ૧૯૮૪ ના આષાઢ વદિ ૧.

લિ૦ સેવક,

વિકુલદાસ.

તા. ક. આ પુસ્તક સીલીકમાં હશે ત્યાં સુધી અધિ-
કારી વૈજણવને ભેટ આપવામાં આવશે. બહાર ગામથી
મંગાવનારે એ પૈસાની ટીકીટ ખીડવી.

ભગવદ્ગીયને વિનતિ—

આ પુસ્તકનો ઉપયોગ કરી પ્રભુમાં ચિત્તનો નિરોધ
કરવા વિનતિ છે. તેવાઓએજ આ પુસ્તકની માગણી કરવી.

લિ.

વિકુલદાસ.

શ્રીગોપીજનવલ્લભાય નમઃ ।

શ્રીકૃષ્ણાય નમઃ ।

પશ્ચગીત.

શ્રીમદ્ભાગવતમાં અવગાહન કરનાર આ પાંચ ગીતોના નામથી કોણુ અજ્ઞાત હોય ? આ ગીતો શ્રીભાગવત દશમ પૂર્વાર્ધમાં વેણુગીત, ગોપીગીત, યુગલગીત, જનમરગીત, એમ આવેલાં છે અને મહિષીગીત શ્રીભાગવત દશમ ઉત્તરાર્ધમાં આવેલ છે. આ ગીતો એટલે વ્રજલકતો તથા મહારાજીઓના તીવ્ર વિરહાનુસન્ધાનનું આદર્શ મૂર્તિમત્ સ્વરૂપ.

શ્રીમદ્વાચાર્યચરણો સંન્યાસનિર્ણય નામના ગ્રન્થમાં ભક્તિમાર્ગીય સંન્યાસમાં માત્ર ઉપરનું એકજ સાધન જતાવે છે, “ભાવો ભાવનયા સિદ્ધઃ સાધનં નાન્યદિષ્યતે” ભાવ ભાવનાથી સિદ્ધ થાય છે, અન્ય સાધનની અપેક્ષા નથી “ભાવ” એટલે શું ? તેના સમ્બન્ધમાં ટીકાકાર ગોસ્વામીશ્રી પુરુષોત્તમજી મહારાજ આજ્ઞા કરે છે કે—“ભગવતિ પરમા રતિર્માર્ગઃ” શ્રીપદૈશ્વર્યસમ્પન્ન પ્રભુમાં સર્વોત્કૃષ્ટ રતિ તેને ભાવ એમ કહેવામાં આવે છે,—ઉપરના ૧લોકના પૂર્વાર્ધમાં ભાવસાધનમાં જે ગુરુઓ શ્રી આચાર્યચરણોએ દર્શાવ્યા છે, “કૌણ્ડિન્યો ગોપિકાઃ પ્રોક્તા ગુરવઃ સાધનઞ્ચ તત્” કૌંડિન્ય ઋષિ (અનન્તની કથામાં જેનું વૃત્તાન્ત આવે છે તે) અને ગોપિકાઓ તેજ ગુરુઓ અને તેઓએ કર્યું તેજ સાધન, અત્ર અનન્તની કથાવાળા કૌંડિન્ય ઋષિનો નામ નિર્દેશ છે એમ સંન્યાસનિર્ણય ઉપર ટીકા કરનાર સર્વનું મન્તવ્ય છે.

પણ શ્રી વિઠ્ઠલાત્મજ શ્રાવણલજ મહારાજ અત્ર એવો અર્થ કરે છે કે—“ કુણ્ડિને મવા કૌણ્ડિની, આદ્યમહિષો તત્પ્રધાનત્વાત્ સત્યા એવ સર્વાવિષ્ટત્વાત્ સર્વા એવ મહિષ્યઃ કૌણ્ડિન્યઃ કૌણ્ડિન્યો ગોપિકા શ્વેતિ” કુંડિન નગરમાં ઉત્પન્ન થએલ ‘કૌણ્ડિની’ મુખ્ય પટરાણી શ્રીરુઢિમણીજી, સર્વ પટરાણીઓમાં તેનું મુખ્યત્વ હોવાથી તેમ સર્વ પટરાણીઓમાં તેઓજ આવિષ્ટ હોવાથી સર્વ મહિષીઓ ‘કૌણ્ડિન્યઃ’ (પ્ર૦ ૧૦) કહેવાય આ મહિષીઓ મર્યાદાભક્તિમાર્ગનાં ગુરુઓ અને ગોપીજનો પુષ્ટિ ભક્તિમાર્ગનાં ગુરુઓ છે, અનન્તભક્ત કૌંડિન્ય કરતાં આ અર્થ વધારે યુક્તિયુક્ત ભાસે છે, કારણકે અત્ર ઉભય રીતિએ શ્રીસ્વામિનીઓનું ગુરુત્વ સિદ્ધ થાય છે. અને તે મારા નમ્ર વિચાર મુજબ પ્રશસ્ય છે શ્રીમદાચાર્યચરણોનો શો આશય હોય ? તે તો તેઓજ જાણે—

“ કૌણ્ડિન્યઃ ” આ શબ્દથી જેઓના નામ નિર્દેશ છે તે મહિષીઓની આપના વિરહમાં શી સ્થિતિ હતી ? તે પ્રસંગ ઉપસ્થિત કરવાનું યોગ્ય લાગતાં સર્વ ગીતોમાં પ્રથમ મહિષીગીત ભાષાનુવાદિત સંગીત સાથે આપવામાં આવે છે, અને પછી શ્રીવજ્રરત્નાઓનાં અનુગીતો સ્થળસંકોચથી મૂલમાત્ર મુદ્રિત કરવામાં આવ્યાં છે. આગળ પ્રસંગે તે પણ ભાષાનુવાદ સંગીત સહિત ભગવદ્દિશ્ણ હશે તો પ્રસિદ્ધ કરી શકાશે.

લિ.

શાસ્ત્રી કાશીરામ કરશનજી.
શ્રીમહાપ્રભૂતસવ, સં. ૧૯૮૪.

श्रीकृष्णः ।

आरंभ-संगीत.

सोरठ.

भावो भावनया सिद्धः । ये साधनं येकं सुसिद्धरे. भा. टेक.

साधनं अन्यं नथा ते समं जग,

आगमं निगमं निडाणीं बुभुयो सभ.

श्रीवद्वलपयनं प्रसिद्धरे.

भा-१.

कौण्डिन्यो गोपिकाः प्रोक्ता, गुरवः साधनञ्च तत् ।

भावो भावनया सिद्धः साधनं नान्यदिष्यते ॥ भा-२.

“ पञ्चगीतानि ”

श्रीमहिषीगीत.

उपक्रमः ।

कृष्णस्यैवं विहरतो गत्यालापेक्षितस्मितैः ।

नर्मकेलिपरिष्वङ्गैः स्त्रीणां किल हृता धियः ।

१०-९०-१३

ऊचुर्मुकुन्दैकाधियो गिर उन्मत्तवज्जडम् ।

चिन्तयन्त्योऽरविन्दाक्षं तानि मे गदतः शृणु ।

१०-९०-१४

કુહા.

એમ વિહરતાં કૃષ્ણનાં ગતિ, ઇક્ષિત, સંલાપ
મન્દ હાસ પરિહાસ ને આલિંગન સૌ સાથ. ૧
તેથી મતિ મોહી રહી સૌ પટરાણી સાથઃ
વિરહ થતાં વિષ્ણુ બની કરે નાથની વાત ૨
મતિ એક ગોવિન્દમાં જડ સમ બોલે બોલ
સ્મરણ કરે કમળાક્ષનું તે સાંભળ અણુમોલ ૩
ટીટોડી પ્રતિ-૧ મહિષ્ય ઝુઝુઃ । માલિની

કુરરિ ! વિલપસિ ત્વં વ્રીતનિદ્રા ન શેષે
સ્વપિતિ જગતિ રાત્ર્યામીશ્વરો ગુપ્તબોધઃ ।
વયમિવ સચિ ! કશ્ચિદ્ ગાઢનિર્મિત્રચેતા
નલિનનયન-હાસોદારલીલેક્ષિતેન. ॥

૧૦-૧૦-૧૫

પૂર સારંગ.

હે ટીટોડી ! અમસમ ક્યમ તું કરુણ વિલાપ કરે છે-?
ડચકાં ભરતી (૨) ક્યમ તું બેન । ફરી નિઃશ્વાસ ભરે છે, ટેક.
ગઈ શું નિદ્રા તારી બી ? તું જાગે કાં ? પોઢ્યા પ્રભુજી,
રજની જગમાં જામી બાંડી, હે ટીટોડી ૦ ૧
સાખી ! કમલનયનના હાસથકી, શું લીલોદાર કટાક્ષ થકી,
અમંગમ ઘાયલ થઈ ચિત્ત થકી હે ટીટોડી ૦ ૨
ચકવાડી પ્રાત-૨ ” વસન્તતિલકા.

નેત્રે નિમીલયસિ નક્તમદૃષ્ટબન્ધુ-

સ્ત્વં રોરવીષિ કરુણં વત ચક્રવાકિ ।

દાસ્યંગતા વયમિવાચ્યુતપાદજુષ્ઠાં,

કિંવા સ્વજં સ્પૃહયસે કવરેણ વોદુમ્ ॥

૧૦-૧૦-૧૬

પહાડી કુમરી.

હે ચકવી ! અતિ કરુણ રૂવે છે સખી !

નયન વીંચે છે પ્રિયને ન જોતી સખી ! ટેક.

દાસી અમસમ અચ્યુતમાલા,

અંખોડે ધરતી ચાહે સખી

હે ચકવી ૦ ૧

સમુદ્ર પ્રતિ-૩

”

ઉપભતિ.

મોમોઃ સદા નિષ્ટનસે ઉદન્વન્ !

અલબ્ધનિદ્રોઽધિગતપ્રજાગરઃ ।

કિંવા મુકુન્દાપહ્તાત્મ લાઙ્છનઃ

પ્રાપ્તાં દશાં ત્વચ્ચ ગતો દુરત્યયામ્

૧૦-૧૦-૧૭

કાદી.

હે સાગર નિત્ય કરે ખમખાટ ! ટેક.

મંથી આવતી નિદ્રા ઊજને, તું જાગે દિન રાત.

શું ચોર્યા છે રત્નો તારાં, ગોવિન્દે કરી ચાઠ
 દશ્પદ્યે હુસાર પામી, નિત્ય કરે કકળાટ, હે સાગર૦ ૧
 ચન્દ્ર પ્રતિ-૪ ૧૧ વસન્તતિલકા

ત્વં યક્ષમણા બલવતાસિ ગૃહીત ઇન્દો

ક્ષીણસ્તમો ન નિજદીધિતિભિઃ ક્ષિણોષિ ।
 કાચ્ચિન્મુકુન્દ ગદિતાનિ યથા વયં ત્વં,
 વિસ્મૃત્ય ભોઃ સ્થગિતગીરુપલક્ષ્યસે નઃ ॥

૧૦-૧૦-૧૮

જંગલો.

બ્રહ્મયો ચન્દ્રમારે ! મહાબલ ! ક્ષય રોગે તું વારુ ?
 ક્ષીણ થયો તું નિજ કિરણોથી, નહિં છેદે અન્ધારું ય૦ ટેક.
 અમસમ શું ભૂલી વચનો તું, ધ્રીગોવિન્દનાં ચારુ ?
 સ્થિરવાણી ભાસે છે અમને, શું સાંભારે ખ્યાલું ? ય૦ ૧
 મલયપવન પ્રતિ-૫ ૧૧ શ્લોક.

કિન્ત્વાચરિતમસ્માભિર્મલયાનિલ તેઽપ્રિયમ્ ।

ગોવિન્દાપાઙ્ગનિર્મિત્રે, હૃદીરયસિ નઃ સ્મરમ્ ॥

૧૦-૧૦-૧૯

ગીતિ.

હે મલયાનિલ ! શું તો, કીધું ખૂલું અમે મલી તારું, ?
 શ્રીગોવિન્દકટાક્ષે, બિન્ન હૃદયમાં મેરે સ્મર વારુ !
 મેઘ પ્રતિ-૬ ૧૧ મન્દાકિન્તા

મેઘ! શ્રીમંસ્ત્વમસિ દાયિતો યાદવેન્દ્રસ્ય નૂનમ્
શ્રીવત્સાઙ્કં વયમિવ ભવાન્ધ્યાયતિ પ્રેમબદ્ધઃ ।

અત્યુત્કળઃ શબલહૃદયોઽસ્મદ્વિધો વાઘ્વધારાઃ
સ્મૃત્વા સ્મૃત્વા વિસ્તૃજસિ મુદ્ધુર્દુઃખદસ્તત્પ્રસન્નઃ॥

૧૦-૧૦-૨૦

સો.૨૪.

મેઘ, તું યાદવેન્દ્રના પ્યારો, નક્કી છે સુખ કરનારો મેઘ૦ ટેક.

શ્રીવત્સાંકનું ધ્યાન ધરે છે, પ્રેમબદ્ધ અમસમ થઈ રહે,

બદાલો છે નન્દહુલારો, મેઘ૦ ૧

અતિ ઉત્કંઠિત તું દેખાતો, હૃદય ભરાણું ને અકળાતો,

સ્નેહ વધ્યો અતિ ઘાટો, મેઘ૦ ૨

અમસમ સંભારી સંભારી, હરહમ મૂકે અશ્રુવારિ,

તેનો પ્રસંગ દુખિયારો. મેઘ૦ ૩

કોયલ પ્રતિ-૭

”

વૈતાલીય છન્દઃ

પ્રિયરાવપદાનિ ભાષસે,

મૃતસંજીવિકયાનયા ગિરા ।

કરવાણિ કિમય તે પ્રિયં,

વદ મે વલ્ગિતકળઃ ! કોકિલ ।

૧૦-૧૦-૨૧

વચન.

તું બોલ, બોલ, કોકિલ ! જરૂર, કલકંઠ ! નહિંથા ફરફર, તું ટેક.
કરતો પ્રિયના યશનું જ ગાન, અમૃતસમવાણી બોલી આમ, તું. ૧
અમને જીવાડે તારી વાણ, કરીએ તારું શું શું કલ્યાણ ? તું. ૨

પર્વત પ્રતિ-૮

”

પુષ્પિતામા

ન ચલસિ ન વદસ્યુદારબુદ્ધે !

ક્ષિતિધર ! ચિન્તયસે મહાન્તમર્થમ્ ।

અપિ વત વસુદેવ-નન્દનાઙ્ગિ,

વયમિવ કામયસે સ્તનૈર્વિધર્તુમ્ ।

૧૦-૧૦-૨૨

પહાડી.

ન ચાલે, ને ન બોલે, તું મહીધર એમ ભાસે,
વિચારે છે તું મોટા અર્થને ઉંડાણ સાથે. નં ૧

શાખી

અમસમ શું આશ્ચર્યથી શૂર-પુત્ર-સુત-ચરણ,
સ્તન શિખરે ધરવા અહો ઉદારમંતિ ! ભૂધરણ. નં ૧
નદીઓ પ્રતિ-૯ ” વસન્તતિલકા.

શુષ્યદૃદાઃ કૃશતરા વત સિન્ધુપત્ન્યઃ

સમ્પ્રત્યપાસ્તકમલશ્રિય દ્વિષ્મર્તુઃ ।

યદ્વદ્વયં યદુપતેઃ પ્રણયાવલોક-

મપ્રાપ્ય મુષ્ટહૃદયાઃ પુરુકર્શિતાઃ સ્મઃ ॥

૧૦-૧૦-૨૪

પૂર સારંગ.

હે સાગરની વનિતાઓ ! સરિતાઓ ! અમ સમસમ છો તમે, ટેક.

સંકાતાં-હૃદ-હૃદયોવાળાં, હુર્બળ અંગો હીસે સારાં,

કયમ કમલો શુષ્ક થયાં ખ્યારાં.

હે સાગર ૦ ૧

બહાલા ભર્તા યદુવીર તણાં, પામી ન વિલોકન સ્નેહ ઘણાં,

બલહીન થયાં મન ચોરાણાં

હે સાગર ૦ ૨

હંસ પ્રતિ ૧૦

”

શાર્દૂલવિકીરિતમઃ

હંસ ! સ્વાગતમાસ્યતાં પિવ પયો

બ્રૂહદ્ગ શૌરેઃ કથામ્

દૂતં ત્વાં નુ વિદામ કચ્ચિદ્જિતઃ

સ્વસ્ત્યાસ્ત ઉક્તં પુરા ।

કિંવા નશ્ચલસૌહૃદઃ સ્મરતિ તં

કસ્માદ્ભજામો વયમ્

ક્ષૌદ્રાલાપય, કામદં શ્રિયમૃતે

સૈવૈકાનિષ્ઠા સ્ત્રિયામ્ ॥

૧૦-૧૦-૨૪

વિહાગ

- હંસ ! આવ્યો તું ભલે, સ્વાગત અમે કારયે,
 બેસ આસન પાન કર પયનું મુખે ધરિયે. ટેક.
- કે કથા, હે અંગ ! શૌરિની વિચારી એ
 હૃત તુંને જાણીએ, શ્રીકાન્તનો સાચે હંસ ૧
- જીતાય ના જે કોઈથી શ્રોજ કુશળ તો છે,
 તે કહ્યું પહેલાંજ તેં આનન્દમાં તે છે. હંસ ૨
- અથવા ચલિતસ્નેહી અમોને શું સભારે છે ?
 શા સારુ ભજીએ અમે ? જો તે વિસારે છે. હંસ ૩
- હૈા ! તું બોલાવ શ્રીવિષ્ણુ કામદાતાને
 સ્ત્રી રમાંમાં એક નિષ્ઠા પૂર્ણ એની છે. હંસ ૪

શ્લોક:

इतीदृशेन भावेन कृष्णे योगेश्वरेश्वरे ।

क्रियमाणेन माधव्यो लेभिरे परमां गतिम् ॥

૧૦-૧૦-૨૫

ડહો.

યોગેશ્વરના ઇશમાં કૃષ્ણચન્દ્રમાં તેમ;

ભાવ કરી પટરાણીઓ, પામ્યાં પ્રભુપદ દ્વંમ.

ઇતિમહિષીગીત પૂર્ણ.

અનુવાદક:-કાશીરામ કરસનજી શાસ્ત્રી.

અંજળી શ્રીમાં વૈં સું પાઠશાળા.

अथ वेणुगीतम् ।

श्रीशुक उवाच ।

श्लोकः

अर्थं शरत्स्वच्छजलं पद्माकरसुगन्धिना ॥
न्यविशद्वायुना वातं सगोगोपादकोऽप्युतः ॥ १ ॥

पुष्पिताम्ना

कुसुमितवनराजिशुष्मिलंग-

द्विजकुलधुष्टसरःसरिन्महीध्रम् ॥

मधुपतिरवगाह्य आरयन् गाः

सहपशुपादजलश्चिकूज वेणुम् ॥ २ ॥

श्लोकः

तद्वृक्षस्त्रिय आश्रुत्य वेणुगीतं स्मरोदयम् ॥

कालीश्वरपरोक्षं कृष्णस्य स्वसन्धीष्योऽन्ववर्णयन् ॥ ३ ॥

तद्वर्णयितुमारब्धाः स्मरन्त्यः कृष्ण्येष्टितम् ॥

नाशकन् स्मरवेगेन विक्षिप्तमनसो नृप ॥ ४ ॥

मन्दाहान्ता

जह्वापीडं नटवरवयुः कर्णयोः कर्णिकारं,

विभ्रद्वासः कनककपिशं वैजयन्तीं च भालाम् ॥

रन्धान्वेणोरधरसुधया पूरयन्गोपवृन्दै-

वृन्दारण्यं स्वपदरमण्यं प्राविशद्गोतकीर्तिः ॥ ५ ॥

धृति वेणुरवं राजन् सर्व-भूतमनोहरम् ॥

श्रुत्वा मन्त्रस्त्रियः सवा वर्णयन्त्योऽक्षिरेक्षिरे ॥ ६ ॥

यसन्ततिलका.

गोप्य उच्युः

अक्षयवतां इक्षमिहं न परं विदामः
 सप्यः पशूननु विवेशयतोर्वयस्यैः ॥
 बकुलं व्रजेशसुतयोरनुवेष्टुष्टं
 यैर्वा निपीतमनुरक्तकटाक्षमोक्ष ॥ ७ ॥
 सूतप्रवालण्डस्तण्डितापलाञ्ज-
 मालानुपृक्तपरिधानविचित्रवेषैः ॥
 मध्ये विरेजतुरलं पशुपालगोष्ठ्यां
 रंगे यथा नटवरैः कवय गायमानौ ॥ ८ ॥
 गोप्यः किमाचरद्वयं कुशलं स्म वेष्टु-
 र्दामोदराधरसुधामपि गोपिकानाम् ॥
 लुङ्कते स्वयं यद्ववशिष्टरसं हृदिन्ये।
 हृष्यत्वयोऽश्रु मुमुयुस्तरयो यथायाः ॥ ९ ॥
 वृन्दावनं सजि लुबे। वितनोति कीर्तिं
 यद्देवकीसुतपदाम्बुजलम्बलक्ष्मि ॥
 गोविन्दवेष्टुमनु मत्तमयूरनृत्यं
 प्रेक्ष्याद्रिसान्वपरतान्यसमस्तसत्त्वम् ॥ १० ॥
 धन्याः स्म भूढमतयोऽपि हरिष्य येता।
 या नन्दनन्दनमुपात्तविचित्रवेषम् ॥
 आकर्ष्य वेष्टुरखितं सङ्कृष्टसाराः
 पूज्जं हृष्टुर्विरचितां प्रणयावलोढैः ॥ ११ ॥

कृष्णं निरीक्ष्य वनितोत्सवरूपशीलं
 श्रुत्वा य तत्क्षितिर्वेद्यविशिलगीतम् ॥
 हेन्यो विमानगतयः स्मरनुन्नसारा
 अश्यत्प्रसूनकणरा मुमुहुर्विनीव्यः ॥ १२ ॥
 गावश्चकृष्णमुपनिर्गतवेद्यगीत-
 पीयूषमुत्तलितकर्णपुटैः पिबन्त्यः ॥
 शावाः स्नुतस्तनपयःकवलाः स्म तस्थु-
 र्गोविन्दमात्मनि दशाश्रुकलाः स्पृशन्त्यः ॥ १३ ॥
 प्रायो अताम्ब विहगा मुनयो वनेऽस्मिन्
 कृष्णक्षितं तद्वदितं कलवेद्यगीतम् ॥
 आरुह्य ये द्रुमबुजान् रुचिरप्रवालान्
 शृण्वन्त्यभीक्षितदृशो विगतान्यवायः ॥ १४ ॥
 नद्यस्तदा तदुपधार्य मुकुन्दगीत-
 भावर्तलक्षितमनोभवलम्बवेगाः ॥
 आलिङ्गनस्थगितमूर्ध्निमुजैर्भुरारे-
 र्गृह्णन्ति पादयुगलं कम्बोपहाराः ॥ १५ ॥
 दृष्ट्वा तपे व्रजपशून् सहस्रभगौपैः
 सन्धारयन्तमनुवेद्यमुदीरयन्तम् ॥
 प्रेमप्रवृद्ध उदितः कुसुभावलीलिः
 सञ्च्युर्व्यधात्स्ववपुषाम्भुद आतपत्रम् ॥ १६ ॥
 पूर्णाः पुलिन्द उरुगायपदाब्जराग-
 श्रीकुङ्कुमेन दयितास्तनमण्डितेन ॥

તદ્દર્શનસ્મરરુજસ્તુરૂપિતેન
લિખ્યન્ત્ય આનનકુચેપુ જહુસ્તદાધિમ્ ॥ ૧૭ ॥

હન્તાયમદ્રિરબલા હુરિદાસવયો
યદ્રામકૃણ્ણચરણસ્પર્શપ્રમોદઃ ॥
માનં તનેતિ સહગોગણુયોસ્તયોર્યત
પાનીયસૂયવસકન્દરકન્દમૂલૈઃ ॥ ૧૮ ॥

ગાગોપકૈરનુવનં નયતોરુદાર-
વેણુસ્વનૈઃ કલપદૈસ્તનુભૃત્સુસખ્યઃ ॥
અસ્પન્દનં ગતિમતાં પુલકસ્તરૂણાં
નિર્યોગપાશકૃતલક્ષણ્યોર્વિચિલમ્ ॥ ૧૯ ॥
એવંવિધા ભગવતો યા વૃન્દાવનચારિણુઃ ॥
વર્ણયન્ત્યો મિથો ગોખ્યઃ કીડાસ્તન્મયતાં યયુઃ ॥૨૦॥

ઇતિ શ્રીમદ્ભાગવતે મહાપુરાણે દશમસ્કન્ધે પૂર્વાર્ધે
વેણુગીતં નામ એકવિંશોઽધ્યઃ

॥ श्रीगोपीजनवल्लभाय नमः ॥

अथ

। गोपीगीतम् ।

गोप्य त्रिभुः सलितछन्दः.

जयात तेधिकं जन्मना प्रजः श्रयत मन्दिरा शशवदल हि ॥
दयित दश्यतां दिक्षु तावका-

स्त्वाय धृतासवस्त्वां विचिन्वते ॥ १ ॥

शरदुदाशये साधुजतसत्सरसिन्नेहरश्रीमुषा दृशा ॥
सुरतनाथ तेऽशुङ्कदासिका वरद निम्नतो नेह किं वधः ॥ २ ॥

विषजलाभ्ययाद्व्यालराक्षसाद्धर्षभारुताद्वैद्युतानलात् ॥
वृषभयात्मनाद्विश्वतोभयादृषल ते वयं रक्षिता मुहुः ॥ ३ ॥

न भलु गोपिकानन्दनो लवानभिलदेहिनामन्तरात्मदृक् ॥
।वभनसाडर्थितो विश्वशुभये सभ उद्देयिवान्सात्वतां कुले ॥ ४ ॥

।वरयितालयं वृष्णिधुर्यं ते यरणुभीयुषां संसृतेर्लयात् ॥
करसरोरुहं कान्त कामदं शिरसि धेहि नः श्रीकरग्रहम् ॥ ५ ॥

प्रज्जनातिहन्वीरयोषितां निजजनस्मयध्वंसनस्मित ॥
लज सभे लवकिंकरीः स्म नो

जलरुहाननं आरु दर्शय ॥ ६ ॥

प्रभुतद्वेदिनां पापकर्शनं तृष्णभरानुगं श्रीनिकेतनम् ॥

कृष्णिकृष्णार्पितं ते पदाम्भुजं

कृष्ण कुम्बेषु नः कृन्धि हृद्ययम् ॥ ७ ॥

मधुरया गिरा वदगुवाक्यया युधमनोशया पुष्करेक्षु ॥

विधिकरीरिमा वीर मुह्यतीरधरसीधुनाऽऽभ्यायस्व नः ॥८॥

तव कथाऽमृतं तप्तञ्जनं कविलिरीहितं कदम्बापहम् ॥

श्रवणमंगलं श्रीमहाततं भुवि गृणन्ति ते भूरिदा जनाः ॥९॥

प्रहसितं प्रिय प्रेमवीक्षुं विहरणुं य ते ध्यानमंगलम् ॥

रहसि संविदो या हृदि स्पृशः कुङ्कुमो मनः क्षोभयन्ति हि १०

अलसि यद्मन्त्रव्याख्यन्पशून् नलिनसुन्दरं नाथ ते पदम् ।

शिलतृष्णाङ्कुरैः सीदतीति नः कलिलतां मनः कान्त गच्छति ११

दिनपरिक्षये नीलकुन्तलैर्वनरुडाननं भिन्नदावृतम् ॥

धनरत्नस्वतं दर्शयन्मुहुर्मनसि नः स्मरं वीर यच्छसि ॥१२॥

प्रभुतकामदं पद्मनर्यितं धरणिमण्डनं ध्येयमापदि ॥

अरण्यपङ्कजं शन्तमं य ते रमणु नः स्तनेष्वर्पयाधिहन् १३

सुरतवर्धनं शोभनाशनं स्वरितवेणुना सुपुङ्गु युग्मितम् ॥

धृतरागविस्मारणुं नृणां वितर वीर नस्तेऽधराभृतम् ॥१४॥

अटति यद्भवानङ्गिकाननं त्रुटिर्युगायते त्वामपश्यताम् ॥

कुटिलकुन्तलं श्रीभुजं य ते जड उद्दीक्षतां पद्मकृदृशाम् ॥१५॥

पतिसुतान्वयभ्रातृभान्धवानतिविलम्ब्यतेऽन्त्यय्युताऽऽगताः

गतिविहस्तवोद्गीतमोहिताः कितव योषितः कस्त्यजेन्निशि १६॥

रुहसि संविदं हृन्मयोदयं प्रहसिताननं प्रेमवीक्षणम् ॥
 भृङ्गद्वरःश्रियो वीक्ष्य धाम ते मुहुरतिस्पृहा मुह्यते मनः १७॥
 प्रणवनौकसां व्यक्तिरंग ते वृजिनहुन्व्यलं । वश्वभंगलम् ॥
 त्यज भनाइ य नस्त्वत्स्पृहात्मनां
 स्वजनहुद्रुणं यन्निषूदनम् ॥ १८ ॥

वसन्त । तलका.

यत्ते सुगततयरणाम्भुरुडं स्तनेषु
 लीताः शनैः प्रिय दधीमहि कर्कशेषु ॥
 तेनाटवीमटसि तद्व्यथते न । किंस्वित्
 कृपीदल्लिर्भ्रमति धीर्लवदायुषां नः ॥ १९ ॥
 ॥ श्रीशुक उवाच ॥

प्रति गोभ्यः प्रगायन्त्यः प्रलपन्त्यश्च चित्रधा ॥
 रुरुदुः सुस्वर राजन्कृष्णदृशनिदासः ॥ २० ॥
 तासामाविरलूयैरिः स्मयमानमुष्णाम्भुजः ॥
 पीताम्बरधरः स्रग्वी साक्षान्मन्मथमन्मथः ॥ २१ ॥

प्रति श्रीमद्भागवतान्तर्गत-गोपीगीतं समाप्तम् ॥ २॥

युगलश्रयाय नमः

अथ

युगलगीतम् ॥

॥ श्रीशुक उवाच ॥

गोभ्यः कृष्णो वनं याते तमनुकृतयेतसः ॥
कृष्णुदीक्षाः प्रगायन्त्यो निन्युर्द्धःभेन वासरान् ॥ १ ॥

॥ गोभ्य उच्युः ॥ स्वागता—

वामणाहुकृतवामकपोलो वद्विगतभ्रुरधरार्पितवेणुम् ॥
डोमलाङ्गुलिसिराश्रितमार्गं गोभ्य धरयति यत्र मुकुन्दः ॥
व्योमयानवनिताः सलसिद्धैर्विस्मितास्तदुपधार्य सलङ्गः ॥
कामभार्गुसमर्पितचित्ताः कश्मलं ययुरपस्मृतनीव्यः ॥ ३ ॥
हन्त चित्रममलाः श्रृङ्खलेहं हारहास उरसि स्थिरविद्युत् ॥
नन्दसुनुरयमार्तजनानां नर्मदो यद्वि कूजितवेणुः ॥ ४ ॥
घृन्दशो मञ्जवृषा मृगगावो वेणुवाद्यहृतयेतस आरात ॥
हन्तदृष्टकवला धृतकर्णु निद्रिता विण्णितचित्रमिवाग्रान् ॥ ५ ॥
गर्द्विषुस्तण्डधातुपलाशैर्गर्द्धमद्वपरिणर्द्धविउभ्यः
कर्द्विचित्समल आलि सगोपैर्गाः समाह्वयति यत्र मुकुन्दः ॥
तद्वि लभ्यगतयः सरितो वै तत्पदाम्बुजरज्जेनिलनीतम् ॥
पृथ्वतीर्वयमिवाण्डुपुष्पाः प्रेमवेपितलुणःस्तिमितापः ॥ ७ ॥

अनुयरेः समनुवर्णितवीर्यं आदिपूरुष धवायलभूतिः ॥
 वनयरो गिरितटेषु यरन्तीर्वेणुनाऽऽहवयति गाः स यदा ह्रि टा ॥
 वनक्षतास्तरव आत्मनि विष्णुं व्यञ्जयन्त्य ध्रुव पुष्पझलाढ्या ।
 प्रणुतलारविटपा मधुधाराः प्रेमहृष्टतनवः सरृणुः स्म ॥६॥
 दर्शनीयतिलको वनमासादिव्यगन्धतुलसीमधुमत्तैः ॥
 अलिकुलैरलघुगीतमभीष्टमाद्रियन्यर्द्धिं सन्धितवेणुः ॥ १० ॥
 सरसि सारसहंसविहंगाश्चारुगीतहृतचेतस्येत्य ॥
 हरिमुपासत ते यतयित्ता हुन्त भीक्षितदृशो धृतमौनाः ॥११॥
 सहजलः स्रगवतंसविदासः सानुषु क्षितिभृतो व्रजदेव्यः ॥
 हर्षयन्यर्द्धिं वेणुरवेणु जतहर्ष उपरम्भति विश्वम् ॥ १२ ॥
 महदतिक्रमणुशंकितचेता मन्दमन्दमनुगर्जति मेघः ॥
 सुहृदमव्यवर्षत्सुमनोभिरछायया च विदधत्प्रतपलम् ॥ १३ ॥
 विविधगोपयरणेषु विदग्धो वेणुवाद्य उरुधा निजशिक्षाः ॥
 तव सुतः सति यदाऽधरणिभ्यो हतवेणुरनयत्स्वरन्ततीः ॥१४॥
 स वनशस्तदुपधार्य सुरेशाः शङ्कशर्वपरमेष्ठिपुरोगाः ॥
 कुवय आनतकन्धरयित्ताः कश्मलं ययुरनिश्चिततत्त्वाः ॥१५॥
 निजपदाण्णदलैर्ध्वजवजनीरन्तङ्कुशविचिलललामैः ॥
 व्रजबुवः शमयन्पुरतोदं वर्मधुर्यगतिरीडितवेणुः ॥१६॥
 व्रजति तेन वयं सविदासवीक्षणार्पितमनोभववेगाः ॥
 कुजगतिं गमिता न विदामः कश्मलेन वसनं कथरं वा १७
 मणिधरः कुचिदागणुयन्गा मालया दयितगन्धतुलस्याः ॥
 प्रणुयिनोऽनुयरस्य कदाऽसे प्रक्षिपन् भुजमगायत यत्न ॥१८॥

उवणितवैण्णरववसि-यतयित्ताः कृष्णुमन्वसत कृष्णुगृद्धिष्यः ॥
 शुण्णुगुण्णुर्मुमुगत्थ हुरिण्णो गोपिका धव विमुक्तगृहाशाः १८
 कुन्ददामकृतकौतुकवेषो गोपगोधनवृत्तो यमुनायाम् ॥
 नन्दसूनुरनघे तव वत्सो नर्मदः प्रणयिनां विजहार ॥२०॥
 मन्दवायुरुपवात्यनुकूलं मानयन्मलयजस्पर्शेन ॥
 अन्दिनस्तमुपदेवगुणा ये वाद्यगीतजलिलिः परिवन्तुः ॥२१॥
 वत्सलो म्रजगवां यदगधो वन्द्यमानयरणुः पथि वृद्धैः ।
 कृत्स्नगोधनमुपोद्वा दिनान्ते गीतवेण्णरनुगेडितकीर्तिः ॥२२॥
 उत्सवं श्रमरुयाडपि दशीनामुन्नयन्पुररजश्छुरितस्रक् ॥
 हित्सयैति सुहृदाशिष्ये षेव देवकीजठरभूरुदुराजः ॥२३॥
 महविघ्निर्हितलोचन धिक् मानदः स्वसुहृदां वनमाली ॥
 अदरपाण्डुवदनो मृदुगण्डं मण्डयन्कनककुण्डलक्ष्म्या ॥२४॥
 यदुपतिर्द्विरदराजविहारे यामिनीपतिरिवैष दिनान्ते ॥
 मुदितवक्ष्ण उपयाति दुरन्तं मोचयन्म्रजगवां दिनतापम् ॥२५॥

॥ श्रीशुक उवाच ॥

एवं म्रजस्त्रियो राजन् कृष्णुलीलानुगायतीः ॥
 रेभिरेडहस्सु तन्वित्तास्तन्मनस्कं मङ्गोदयाः ॥२६॥

धृति श्रीमद्भागवतान्तर्गत-युगलगीतं समाप्तम् ॥ ३ ॥

श्रीभ्रमररूपाय नमः ॥

अथ

। भ्रमरगीतम् ।

“ गायत्री उच्युः ॥ भासिनीछन्दः

मधुप कितवणन्धो मा स्पृशांघ्रिं सपत्न्याः,

कुयविलुलितमावाकुंकुभश्मश्रुलिर्नः ॥

वडतु मधुपतिस्तन्मानिनीनां प्रसादं,

यदुसदसि विडम्भ्यं यस्य हृतस्त्वमीदृक् ॥ १ ॥

सकृदधरसुधां स्वां मोहिनीं पाययित्वा

सुमनसं ध्रुव सद्यस्तत्यजेऽस्मान्त्ववाहृक् ॥

परिचरति कथं तत्पादपद्मं तु पद्मा,

ह्यपि अत हृतयेता उत्तमलोकादपैः ॥ २ ॥

किमिदं अहु षड्ध्रे गायसि त्वं यद्गना-

मधिपतिमगृहाणामग्रतो नः पुराणम् ॥

विजयसण्ण सञ्जीनां गीयतां तत्प्रसंगः

क्षपितकुयरुजस्ते कदपयन्तीष्टमिष्टाः ॥ ३ ॥

द्विवि लुवि च रसायां काः स्त्रियस्तदुरापाः

उपटरुचिरहासलूविजृम्भस्य याः स्युः ॥

चरणुरज उपास्ते यस्य लूतिर्वयं का

अपि च कृपणुपक्षे ह्युत्तमलोकादपैः ॥ ४ ॥

विसृज शिरसि पादं वेद्म्यहं आदुकारै-

रनुनयविदुषस्तेऽव्येत्य दौत्यै मुकुन्दात् ॥

स्वकृतं धृष्ट विसृष्टापत्यपत्यन्यदोका

व्यसृजद्वैतयेताः किंनु सन्धेयमस्मिन् ॥ ५ ॥

भृगयुरिवकपीन्द्रं विव्यधे लुब्धधमां
 स्त्रियमकृतविरूपां स्त्रीजितः कामयानाम् ॥
 अलिमपि अलिमत्वाऽऽवेष्टयद् ध्वांक्षवच्च-
 स्तदलमसितसंय्यैदुस्त्यजस्तत्कथार्थः ॥ ६ ॥
 यदनुचरितलीलाकर्णपीयूषविभ्रुट्,
 सकृदहनविधृतद्वन्द्वधर्मा विनष्टाः ॥
 सपदि गृहकुटुम्भं दीनमुत्सृज्य दीना
 अहुव धु विहंगां लिक्षुयर्थी चरन्ति ॥ ७ ॥
 वयमृतमिव निष्ठाव्याहृतं श्रद्धानाः
 कुलिकरुतमिवाज्ञाः कृष्णवध्वो हरिण्यः ॥
 दृष्टुरसकृदेतत्तन्नामरुपर्शतीव्र-
 स्मररुज उपमन्तिन् लण्यतामन्यवार्ता ॥ ८ ॥
 प्रयस्य पुनरागाः प्रेयसा प्रेषितः किं
 वरय किमनुरुन्धे माननीयोऽसि भेग ॥
 नयसि कथामिहास्मान् दुस्त्यजद्वन्द्वपार्श्वे,
 सततमुरसि सौम्यश्रीर्वधुः साकमास्ते ॥ ९ ॥
 अपि अत मधुपुर्यामार्यपुत्रोऽधुनास्ते
 स्मरति सपितृगोहान्सौम्य अन्धंश्च गोपान् ॥
 क्वचिदपि स कथा नः किंकरीणां गृणीते,
 लुब्धमगुरुसुगन्धं मूर्धन्यधास्यत्कदा नु ॥ १० ॥
 ॥ श्रीशुक उवाच ॥
 अथोद्धवो निशम्यैवं कृष्णदर्शनलाससाः ॥
 सान्त्वयन्प्रियसन्देशैर्गोपीरिदमभाषत ॥ ११ ॥
 इति श्रीभद्वागवतान्तर्गतं अमरगीतं समाप्तम् ॥ ४ ॥

પરિશિષ્ટ ૧.

શ્રીગોકુલેન્દુર્જયતિ ।

કહત સખનસોં આઓ આઓ;
 ઉદયો પ્રજ વૃન્દાવનકો શશી, આનન્દ મંગલ ગાઓ ગાઓ. ૧
 કંચન-પટ મનિ માનેક ભૂષન, ભેટ અમોલિક લાઓ લાઓ;
 શ્રીવિકૃલ ગિરિધરન પ્રગટ ભયે, દરસનકો તુમ જાઓ જાઓ. ૨
 રાગ-ખિલાવલ.

આયે દેવ વિમાનન ચઢ ચઢ,
 માહા મહોત્સવ દરસ કરનકોં, એક એકતોં આગે ખઢખઢ. ૧
 ખિન ગિરિધર ઇન સમ કોઉ નાહિ, ભલે કહો કષ્ટુ ખાતેં ગઢગઢ;
 સચુનદાસ પ્રભુ તુમ ચિરંજિયો, દે અત્રીસ મુનિ મંત્રન પઢપઢ. ૨
 રાગ-ખિલાવલ.

ઠાઉ પ્રજજન પોરિ પોરિ;
 પૂછત આજ કાહા અદ્ભુત યહ, આનન્દ દેખિયત ઠોરિ ઠોરિ ૧
 ધેનુ ખચ્છ નગ સર વન ઉપવન, દુમ ગર્જર કુંજ ખોરિ ખોરિ;
 શ્રીવિકૃલ ગિરિધર પુનિ પ્રગટે, યહ સુનિ નિકસી દોરિ દોરિ. ૨
 ધોળ.

શ્રીગોકુલપતિ-ધેર વધામણારે, સુખસાગર પ્રગટયા પ્રજનાથ.
 સજી સિંઝાર સકલ આનન્દથીરે, મલિયો નરનારીનો સાથ. ૧

પ્રેમ પ્રકાશ પતાકાને ધ્વજારે, સુરજમુખી સજી સકલ સમાજ.
 નાથ નિરખવા આવે ભાવથીરે, વાજે ઝાલર ઝાંઝ પખાજ. ૨
 વાજે ઢોલ ને લેરી હન્દુલિરે, આનન્દ ઉમંગે સહુ મલી ગાય;
 ઝામા ઝળકે પાઘ જરી તણીરે, કુંકુમ તિલક સહિત મુસકાય. ૩
 કંઠાભરણુ કરણુ મોતી તણીરે, પોંગી મુદરી ઝળકે પાન;
 પાછલ કલશ ધરી મજસુન્દરીરે, રંગભર ગાવે મંગલ ગાન. ૪
 આલ્યાં વલ્લભભવન સમાજથીરે, મંગલ સાજ લઇ કર થાર;
 ગુણીજન જસ પ્રકાશ વિસ્તારતારે, બોલે બહુ વિધ છન્દ રસાલ. ૫
 જય જય શબ્દ કરે સહુ જન મલીરે, નૃત્ય કરે મન અતિ ઉલ્લાસ;
 પુષ્પ વધાવે ચડી પ્રાકારથીરે, જે બડભાગી પ્રેમપ્રકાશ. ૬
 વિદ્યા શબ્દ કરે વિદ્યાર્થીરે, અતિ ઊંચે સૂર બાલકવૃન્દ;
 બાલક વૃદ્ધ તરુણુ નરનારીમારે, અનુપમ ઉપન્યો મહા આનન્દ. ૭
 બેઠક સાન્નિધ્ય કલશ પધારિયારે, પૂજા અરપે વિવિધ પ્રકાર;
 આંગણે નાચે ને ફરે ફૂદડીરે, પ્રમુદિત ગાવે નરને નાર. ૮
 આશીર્વાચન પઢે દ્વિજ વેદનારે, જોષી જન્મપત્રિકા-ઉચ્ચાર;
 બન્દી ભાટ વખાણુ વંશનેરે, પાને દાન યથા-અધિકાર. ૯
 ભીતર ભાવભર્યા રસ લોગવેરે, નિજજન અર્પિત-અંગીકાર;
 નિત લીલાના નૌતમ ભેદથીરે, પ્રતિ પ્રતિ વરસ નવીન પ્રકાર. ૧૦
 સેવકજન સરવે સન્તોષિયારે, પૂરણુ પામી વિવિધ પ્રસાદ;
 રજનીમુખ-સુખ શોભા શી કહુંરે; પ્રતિદિન ઉમંગી રહ્યો આહુલાદ. ૧૧
 દીપકજ્યોત સહુદિશ ઝળહળેરે, મુકુર મંડલી મધ્ય પ્રકાશ;
 વનિતાવૃન્દ મલી આવે સહુરે, દીપક ધરવા મન ઉલ્લાસ. ૧૨

મલી મંડલ ગાય વધામણાંરે, પટભૂષણ સજ્યાં ગહુ અંગ;
 નિરખે નાથ પ્રકુલિત પ્રેમથીરે, બેઠા સુન્દર અટા ઉમંગ. ૧૩
 અત્તર-અરગળ આલા પોહોંપનીરે, ભૂષણ વસન વિચિત્ર પ્રકાશ;
 પાન આરોગે બીડી રસેભર્યારે, નિજજન-મન ચર્વિતની આશ. ૧૪
 દેશેા પ્રગટ થઈ નજ રૂપથીરે, રહેશેા અવિચલ નિત્ય પ્રકાશ;
 કહેશેા જનમ દિવસની રાતમાંરે, શ્રીસુખવચન ધરી ઉદ્દાસ. ૧૫

શ્રીગોકુલેશજી—જીનાગઢવાળાનું પદ.

સાખી.

ગોવિન્દરાય ગૃહ પ્રકટ ભયે ગોકુલેશ સુખધામ,
 પરમ દયાલ, કૃપાનિધિ નિજજન પૂરન કામ. ૧

વધાઇ રાગ-સારંગ.

શ્રીવ્રજવલ્લભવંશ પ્રતાપ કલિત લીલારસભાવ લલિત
 પ્રકટ ભયે શ્રીગોકુલેશ, ગોવિન્દ ગૃહ આઇ, ટેક.

પ્રકટ સખ શોભા અનુપ કોટિ મહન મોહન રૂપ,
 કરુણામય નાથ સદા, નિજ જનકે સુખદાઇ. ૧

ભક્તિ મુક્તિ દેત સખનકો, અપુને જીવ પર કૃપા કરત,
 સખનકે તાપ હરત સદૈવ સુખરાશિ. ૨

દાસનકે પ્રભુ ગોકુલેશ દામોદરકી કરત સેવ
 મહનમોહન પાસ ઠાડે શ્રીજીનાગઢવાસી. ૩

પરિશિષ્ટ ૨.

જૂનાગઢમાં પોતાના મન્દિરમાં બિરાજતા
સ્વરૂપોની વધાઈ.

શ્રીગોકુલેશજી-કૃત.

૭૭ સાર ૭૭

ગાઉં શ્રીકૃષ્ણ મમ દેવ તીનકે ગુન,

પાઉં સદા મનમગ્નમયી.

૧ મદનમોહનકો મુરલીનાદ સૂન સ્વામિન્યાદિક ધાઈ ગઈ. ૧.

૨ શ્રીદામોદર દેવ સખનકો, ભક્તિ કૃપારસ આનન્દમયી;

૩ શ્રીગોવર્ધનનાથ ચરણ દ્વે, ધરે ચિત્ત તવ બુદ્ધિ દઈ. ૨.

૪ મથુરાધીશ પ્રભુ યુગલ ચરણસોં, નિજ દાસનકી શુદ્ધ ભુલઈ;

૫ હરિદાસ જળ વિપ્લવ હૈ, દેવી જીવનકો ભક્તિ દઈ. ૩.

૬ વિદૂલનાથ પ્રભુ હસ્તસોં લિખદિયો, દિગો દાન રસવૃષ્ટિ ભઈ;

૭ નિભ્યાર્ય પાદુકા૩પસોં, દેવ દરસ તબ મતિ વિજયી. ૪.

૮ શ્રીબાલકૃષ્ણ હૈયંગવ હસ્તહરિ, દષ્ટિ પર ગોપી ખીજઈ;

૯ નટવર નૃત્ય કરત આંગનમેં, ગ્વાલન સખનકોં તબ રીજઈ. ૫.

૧ શ્રીમદનમોહનજી. ૨ શ્રીસ્વામિનીજી. ૩ શ્રીદામોદરજી. ૪ શ્રીગોવર્ધનનાથજીનાં ચરણારવિન્દનાં બે મોળાં. ૫ શ્રીમથુરેશજીના ચરણારવિન્દનાં બે મોળાં. ૬ શ્રીગિરિરાજ, ૭ શ્રીશાલીગ્રામ. ૮ શ્રીગુણાચજીના હસ્તાક્ષર. ૯ શ્રીમહાપ્રભુજીની પાદુકાજી. ૧૦ શ્રીબાલકૃષ્ણજી. ૧૧ શ્રીનટવરજી.

ગ્વાલ ખાલ હૂંઠત ગલિયનમેં, કાનકુંવરકો લે જુગર્ધ;
 નુપૂરનાદ સુનત સખ આયે, ખેલન આયે છેલ સહી. ૬.
 ૧૩ શ્રીવજ્રવલ્લભ રૂપ ધર્યો જળ, તળ, તળ દૈવીકી અધિક છંધ;
 નિજ દાસનકે કોટી મનોરથ, તત્ છીન હોત સખ સિદ્ધ સહી. ૭.

પરિશિષ્ટ ૩.

જામનગરવાલા ગોસ્વામી શ્રીવજ્રનાથજીની વધાઈ.

રાગ સારંગ.

નિજ જનક ઉદ્ધારન કારન, પ્રકટે આનન્દકન્દ;
 હૈવી સૃષ્ટિ જો કલિમેં આઈ, તીનકે કાટે દ્વન્દ. ૧.
 પૂરન બ્રહ્મ પરમપુરુષોત્તમ, ગાવત વેદ-સુછન્દ;
 ગોકુલ ગાયન ગોરક્ષાહિત, પ્રથમ ભયે નન્દનન્દ. ૨.
 શ્રીવલ્લભકુલ વિમલ મધ્યમેં, મહારાણી કુળ અભંગ;
 સો પુનિ શ્રી વજ્રનાથ કહાવે, લજ નિજજનકે ચન્દ. ૩.
 આશ્વિન વદિ પાંચમ શુભ સુહૂરત; શુભ નક્ષત્ર આનન્દ;
 આદિત્ય રામ પ્રભુ પ્રગટ હોતહી, દૂર કિયે દુઃખ દ્વન્દ. ૪.

રાગ સારંગ.

શ્રીવલ્લભ મધુરાકૃત મેરે, સદા વસો મન યહ જીવનધન.
 સખહિનસો જૂ કહત હે ટેરે. ૧.

૧૨ શ્રીદામોદરજીની પીઠિકામાં ચાર ગ્વાલખાલ. ૧૦ શ્રીતાનજી.

મધુર વચન ઓર નયન મધુર યુગ,
મધુર બ્રોહ્ અલકનકી પ્રાંત;
મધુર લાલ અરુ તિલક મધુર અતિ.
મધુર નાસિકા કહિય ન જાત.

અધર મધુર રસરૂપ મધુર છબી,
મધુર મધુર દોઉ લલિત કપોલ;
શ્રવણ મધુર કુંડલકી બલકન,
મધુર મકર દોઉ કરત કલોલ.

મધુર કટાક્ષ કૃપા રસ પૂરન,
મધુર મનોહર બચન વિલાસ;
મધુર ઉગાર દેત દાસનકો,
મધુર બિરાજત મુખ મૃદુ હાસ.

૪.

મધુર કંઠ આભૂષન ભૂષિત,
મધુર ઉરઃસ્થલ રૂપ સમાજ;
અતિ વિશ્વદ્વ જાનુ અવલમ્બિત,
મધુર બાહુ પરિરમ્ભન કાજ.
મધુર ઉદર કટિ મધુર જાનુ યુગ,
મધુર ચરણગતિ સખ મુખ રાસ;
મધુર ચરણકી રેણુ નિરન્તર,
જન્મોજન્મ માગત હરિદાસ.

હતિ.

